

Sosiaali- ja terveystieteiden valtiokunnan mietintö n:o 2 hallituksen esityksestä laiksi kansanterveyslain voimaantuloa annetun lain 11 §:n 8 momentin kumoamisesta

Eduskunta on 12 päivänä helmikuuta 1993 lähettänyt sosiaali- ja terveystieteiden valtiokuntaan valmistelevalle käsiteltäväksi hallituksen esityksen n:o 351/1992 vp laiksi kansanterveyslain voimaantuloa annetun lain 11 §:n 8 momentin kumoamisesta.

Asian johdosta ovat valtiokunnassa olleet kuultavina hallitusneuvos Tuulikki Haikarainen ja ylitarkastaja Harri Sintonen sosiaali- ja terveystieteiden ministeriöstä, kehittämisspäälikkö Klas Winell sosiaali- ja terveystieteiden kehittämisspäälikkö Riitta Korpiluoma eläketurvakeskuksesta, terveystieteiden päälikkö Tuula Taskula Suomen Kunnallislaitosta edustuen myös Suomen Kaupunkiliittoa, jaostospäälikkö Erik Nylund Finlands svenska kommunförbundet, apulaisosastospäälikkö Ulla-Riitta Parikka Kunnallisesta työmarkkinalaitoksesta, jaostospäälikkö Leena Karppinen Kuntien eläkevakuutuksesta, apulaisneuvotteluspäälikkö

Helsingissä 4 päivänä maaliskuuta 1993

Mikko Kangas Suomen Lääkäriliitosta, toiminnanjohtaja Atilla Samaletdin Suomen Hammaslääkäriliitosta sekä lakimies Oili Leppälampi Terveystieteiden ammattiliitosta.

Kansanterveyslain voimaantuloa annetun lain 11 §:n 8 momentin kumoamisella säädettäisiin kaikki terveystieteiden lääkärin ja hammaslääkärin toimenpidepalkkiot huomioon otettavaksi eläkkeen perusteena olevassa palkassa yhdenmukaisesti yleisen linjan kanssa. Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen kun se on hyväksytty ja vahvistettu.

Hallituksen esityksen perusteluista ilmenevistä syistä sosiaali- ja terveystieteiden valtiokunta pitää esitystä tarpeellisenä ja tarkoituksenmukaisena. Näin ollen valtiokunta kunnioittavasti ehdottaa,

että lakiehdotus hyväksyttäisiin muuttamattomana.

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valtiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Skinnari, varapuheenjohtaja Taina ja jäsenet Ala-Harja,

U. Anttila, Antvuori, Hiltunen, Kauppinen, Kemppainen, Kuittinen, Mutttilainen, Perho-Santala, Puhakka ja Stenius-Kaukonen.

Sosiaali- ja terveysvaliokunnan mietintö n:o 3 hallituksen esityksestä huumausainelaiksi

Eduskunta on 20 päivänä lokakuuta 1992 lähettänyt sosiaali- ja terveysvaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen n:o 216/1992 vp huumausainelaiksi.

Asian johdosta ovat valiokunnassa olleet kuultavina ylitarkastaja Tapani Sarvanti sosiaali- ja terveysministeriöstä, ylitarkastaja Reijo Pöyhönen sisäasiainministeriöstä, lainsäädäntöneuvos Harri Palmén oikeusministeriöstä, yliproviisori Tuula Kiiskinen ja lakimies Arja Myllynpää lääkelaitoksesta, tullisihteeri Heikki Sevon ja toimistopäällikkö Esko Hirvonen tullihallituksesta, toimistopäällikkö Antti Turkama keskusrikospoliisista, osastopäällikkö Arto Jokinen Kemian Keskusliitosta, toimitusjohtaja Jarmo Lehtonen Lääketeollisuusliitosta ja farmaseuttinen johtaja Eeva Teräsalmi Suomen Apteekkariliitosta.

Esityksessä ehdotetaan huumausainelaki uudistettavaksi. Huumausainerikokset ja siihen liittyvät menettämisseuraamukset on tarkoitus siirtää rikoslakiin. Huumausainelaissa säädettäisiin huumausaineita koskevan valvonnan pääperiaatteista ja otettaisiin huomioon alaa koskevat kansainväliset sopimukset. Myös huumausaineen määritelmä vastaisi pääpiirteissään asiaa koskevia kansainvälisiä sopimuksia. Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan samanaikaisesti huumausainerikoksia koskevan rikoslain uudistuksen kanssa.

Esitetty huumausainelaki on toisaalta huumausaineet määrittelevä ja toisaalta niiden maahan tuontia, maastavientiä ja laillisen käytön valvontaa koskeva. Sosiaali- ja terveysvaliokunta korostaa sitä, että huumausaineilla on myös päihteenä sosiaalipoliittinen merkitys. Tämä edellyttää ainakin kahden seikan huomioon ot-

tamista suhtautumisessa huumausaineisiin. Huumausainelain on tarvittaessa tehtävä mahdolliseksi nopea reagointi uusiin markkinoille tuleviin huumeisiin ja viranomaisten on ryhdyttävä tarvittaessa ripeisiin toimenpiteisiin. Toisaalta huumausaineiden päihteenä käyttöön liittyen on kriminalisoinnin rinnalla kiinnitettävä huomiota riittäviin hoitoonhakeutumismahdollisuuksiin, joiden on oltava myös todellisia siten, ettei kriminalisointi muodostu tarpeettomasti tai vahingollisesti hoitoon hakeutumisen esteeksi.

Lakiehdotuksen 6 §:n 1 momentin mukaan eräät yhdistelmävalmisteet voitaisiin asetuksella vapauttaa luvanvaraisuudesta. Eräät kansainvälisissä sopimuksissa olevat valmisteet ovat lääkevalmisteita ja siten kiinteässä yhteydessä Suomen markkinoilla oleviin lääkevalmisteisiin. Koska tällaista luetteloa ei sen suhteellisen tiheästä muutostarpeesta johtuen ole tarkoitukseenmukaista ottaa asetukseen, ehdotetaan edellä mainittua lainkohtaa muutettavaksi siten, että pykälässä säädetyt ehdot täyttävistä valmisteista päättäminen jätettäisiin lääkevalmisteiden myyntiluvista vastaavalle viranomaiselle eli lääkelaitokselle.

Sen johdosta, että sosiaali- ja terveyshallitus on lakkautettu ja sen huumausaineita koskevia tehtäviä hoitaa nykyisin lääkelaitos, valiokunta ehdottaa sosiaali- ja terveyshallitukselle ehdotetut tehtävät lääkelaitoksen tehtäviksi.

Edellä esitettyyn ja hallituksen esitykseen viitaten sosiaali- ja terveysvaliokunta kunnioittavasti ehdottaa,

että lakiehdotus hyväksyttäisiin näin kuuluvana: